

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10002/2023
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новак Рогановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Марковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 476/22 од 13.09.2022. године, у седници одржаној 30.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 476/22 од 13.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 5817/18 од 21.05.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име повраћаја новца на име исплаћене купопродајне цене исплати 10.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са припадајућом каматом на износ главног дуга у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена од 09.08.2012. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име: - повраћаја двоструког износа капаре 6.400 евра у динарској противвредности по средњем курсу на дан исплате са припадајућом каматом на износ главног дуга у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена од 10.04.2012. године до исплате; -на име повраћаја новца на име исплаћене купопродајне цене, за разлику од досуђеног износа под ставом један изреке још 1.900 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и у делу потраживане камате на износ главног дуга од 11.900 евра у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена за период од 10.04.2012. године до 09.08.2012. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка од 184.363,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 476/22 од 13.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке у односу на главни дуг, у ставу другом изреке у односу на одлуку о повраћају двоструког износа капаре од 6.400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са припадајућом каматом на износ главног дуга у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена од 10.04.2012. године до исплате, у односу на одлуку о повраћају новца на име исплаћене купопродајне цене за разлику од још 1.900 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и у односу на одлуку о камати на износ главног дуга од 1.900 евра у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена за период од 10.04.2012. године до 09.08.2012. године. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке у односу на одлуку о камати на износ главног дуга, у ставу другом изреке у односу на одлуку о камати на износ главног дуга од 10.000 евра и у ставу трећем изреке и у укинutom делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против става првог изреке оспорене пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.12.2018. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 983.073,58 динара (динарска противвредност 8.300 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе).

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**